

[Martin Pedersen.]

dige behandling på rimelig måde kan forenes med en hurtig behandling.

Jeg skal med disse bemærkninger på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag til fortsat velvillig behandling her i tinget.

Krog Hansen: Da et lovforslag om udskrivning af skat til amtskommunen var til behandling her i tinget første gang — det var den 28. maj i år — sagde hr. Kofoed — Folketingstidende sp. 6694 — bl. a. følgende:

„Jeg synes, det principielt er en udmærket idé, at folketinget således ligesom kan sove på de forslag, der bliver fremsat. Det er min opfattelse“ — sagde hr. Kofoed videre — „at nogle af de lovforslag, der bliver fremsat, godt kunne trænge til, at man sov på dem en sommer.“

Bortset fra at et enkelt medlem troede, at hr. Kofoed havde sagt, at det var en god idé, at folketinget kunne sove under behandlingen af lovforslaget, var det jo kloge ord, der her kom fra hr. Kofoed. Man har efterhånden mere indtryk af, at dette hus er en lovfabrik, hvor der lægges mest vægt på kvantiteten og ikke så meget på kvaliteten. Det gyser stadig væk i mig, når jeg tænker på, hvordan vi kørte byrdefordelingen igennem i sidste samling, og også i år har vi fået en lovbygge; vi har fået 40 forslag på én gang. Jeg må sige til ministeren: ærlig talt, skal vi ikke følge hr. Kofoeds råd og så sove på det endnu én gang? Ikke et par uger eller et par måneder, men helst så længe, at alle har glemt, at der nogen sinde har været fremsat et lovforslag, der hed forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen. Jeg tror, at alle ville være bedst tjent med det.

Denne regering lovede mange forskellige ting, da den kom til, og det meste af det er ligesom ikke rigtig blevet til noget. En af de ting, man bl. a. lovede, var en forenkling af hele administrationsapparatet, men heller ikke på det område har vi set de store resultater.

Borgerne i dette land kan efterhånden ikke finde rundt i dette virvar. De kan ikke finde hoved eller hale på nogen ting. Prøver man at se på en række områder, vil man se, at der er nogle, der har et feriemærkesy-

stem, andre har løn under ferie, andre har et helt tredje eller fjerde system. Man betaler ATP her og folkepensionsbidrag dér. Der opkræves sygelønsbidrag det ene sted, udbetaling finder sted et andet sted. Arbejdsløshedsunderstøttelser administreres af én instans, og kontrollen foretages af en anden.

Nu skal vi altså også have en skat til amtskommunen. Hvor mange kan finde rundt i vor skattejungle? Tager vi bare et lille udpluk, kunne man nævne statskat, kommuneskat, kirkeskat, ejendomsskat, erhvervsskat, moms, punktafgifter osv. osv. Var det ikke snart på tide, at man bare prøvede på at forenkle hele vort skattesystem?

Det er blevet sagt fra anden side, og deri er jeg da enig, at hvis man endelig vil presse dette forslag om en amtskommunal skat igennem, så er det vel rigtigt og helt klart, at det skal være en progressiv skat. Men i socialistisk folkeparti mener vi ikke, at vi skal have en sådan skat, og vor stilling må efterhånden være kendt. Den har været præciseret ved utallige lejligheder her fra denne talerstol. Vi ønsker indført en enhedsskat, hvor alle statslige, kommunale og amtskommunale skatter går op i en enhed, hvor progressionen virkelig er til stede, og hvor vi får en byrdefordeling, der virkelig er 100 pct. retfærdig. Det har vi ikke i øjeblikket, og der er heller ikke fra regeringens side lagt op til, at vi skal få det.

Vi finder det meget vigtigt ved et sådant system, at det rationelle på denne måde vil komme i højsædet. Fra den pulje, som ville komme, hvis man fik en sådan enhedsskat, ville man uden noget større besvær kunne udbetale beløb til de enkelte kommuner og amtskommuner efter en eller anden aftale, som ville bygge på en nøgle, hvor man tog de saglige og sociale hensyn. Saglige og sociale kriterier skulle være gældende.

En af de indvendinger, man har haft mod et sådant system — den er der måske også nogle der vil komme med her i dag — er, sagt med himmelvendte øjne: ja men hvad med det kommunale selvstyre, hvis man får en sådan enhedsskat? Jeg er villig til at løbe en risiko, jeg er villig til at tage en chance ved at spørge nogle af ordførerne eller ministeren: kan man nævne bare én kommune — jeg forlanger ikke flere kommuner, bare én — som i dag drives og styres, lige nøjagtig som kommunalbestyrelsen er enig om at